

عنوان مقاله:

نقش و جایگاه اولجایتو در فعالیت های شهرسازی دوره ایلخانی

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات ایرانی، دوره 16، شماره 32 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسنده:

مژگان خان مرادی - مسئول واحد پژوهشی پایگاه میراث جهانی بیستون

خلاصه مقاله:

در دوره ایلخانی با آنکه شهرسازی و عمران در زمان هلاکو آغاز گردید، اما در دوره اولجایتو به بالندگی رسید؛ به گونه‌ای که وی چهار شهر به نام‌های سلطانیه، سلطان‌آباد چمچمال، اولجایتوآباد و آق‌قلعه را ساخت. آگاهی از ضروریات و نیازهای یک شهر سلطنتی یا پایتخت، استفاده از تجارب موفق شهرسازی غازان، به ارث بردن خزانه‌های غنی، وجود نیروی متخصص و کارگزارانی مایل به عمران، سبب ترغیب شهریار ایلخانی به شهرسازی گردید. برخلاف عصر غازانی که شهر جدید در کنار شهرهای قدیم شکل می‌گرفت، در این دوره شهر جدید، هویت کاملاً مستقلی داشت. با این وجود در اصول شهرسازی کاملاً پیرو سنن شهرسازی ایرانی-اسلامی بود و در ایجاد فضاهای شهری به تمام نیازهای شهرنشینان توجه می‌شد که در این بین سلطانیه نمونه کامل و سرآمد شهرهای نوبنیاد به شمار می‌رود. صدور فرمان ساخت شهر توسط ایلخان و طرح از پیش تعیین شده شهر یکی از نکات درخور توجه در شهرسازی عصر اولجایتو است. پژوهش پیش رو در پی آن است تا با استفاده از متون تاریخی برجای مانده و داده‌های باستان شناختی موجود، تصویری کلی از شهرسازی در روزگار اولجایتو و عوامل موثر بر شکل گیری شهرها ارائه کند.

کلمات کلیدی:

ایلخانی، اولجایتو، شهرسازی، سلطانیه، سلطان آباد چمچمال، ابواب البر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/872290>

